UNIVERSUL Magazin SPORT

Dispar legendele neamului

Incet, pe nesimțite, ca o seară de vară a cărei boare așterne liniște peste sbuciumul sufletelor, dispar, una câte una, figurile uriașe ale românismului.

Din necuprinsul văzduhului, ciorchini de durere strâng în inimile noastre și cadențat, însoțindu-i spre locul supremului refugiu, cu resemnare olimpiană, încercăm a ne mângâia propria suferință, urmărindu-le existența de apoteză.

Dar oricât de flexibilă ar fi impaginația noastră, căutând să ocolim aceste pierderi, oprindu-ne asupra exemplelor de foc ale existenței lor— nu putem să nu ne lovim de lipsa, de golul pe care îl lasă în marșul triumfal al națiunei, marș pe care l-au determinat și impus.

*

Rând pe rând, ne-au părăsit în ceasuri grele, atunci când aveam mai mult ca oricând nevoie de ei, Octavian Goga, Regina Maria și mareșalul Averescu.

S'au rupt din sufletele noastre și au plecat să ne lumineze calea de dincolo de omenesc.

S'au smuls din țină, lăsând în urmă lumina unor lupte și idealuri, pe care au știut să și le realizeze.

Din frumusețea acestor lupte și idealuri, pe care au sorta exemplelor pe care ni le-au dat, trebuie să extragem învățămintele necesare, să le folosim și mai ales, să dovedim că le suntem urmași demni.

*

Au dispărut în acest an, trei din legendele vii ale națiunei. Trei din legendele românismului creator.

Oricât am încerca, ne va fi imposibil să exteriorizăm tot ceia ce simțim, tot ceiace am pierdut prin moartea lor.

Toamna durerilor noastre își cerne pânza lacrimilor peste lutul rece, prăbușit din căldura frumuseții lor interioare.

Sbuciumul luptelor lor, s'a înălțat spre cerul supremelor năzuinți și de acolo, din piscul eternului necunoscut, aruncă îndărăt priviri reci, asupra unor opere pe care trebue să le facem a rămâne nemuritoare.

Octavian Goga își strunește lira cu care a vrăjit atâtea suflete în suferința unui jug milenar.

Regina Maria e purtată în triumf pe brațele eroilor ale căror răni le-a alinat în ceasuri de răstrițe, iar mareșalul Averescu în mijlocul acelor cu cari a sdrobit trufia lui Makensen și a trupelor bavareze, își deapănă poate firul amintirilor, sau le povestește despre România, pe care jertfa lor a reușit să o facă mare și temută.

Ce minunată trebue să fi fost reîntâlnirea lor.

❖

Ultimul a plecat mareșalul Averescu, eroul unității noastre naționale. S'a despărțit de toți acei cari îi erau dragi, și pentru existența și libertatea cărora nu precupețise jertfa.

Nu a fost un egoist.

A fost un patriot fanatic. Pentru el, odihna era o insultă, atunci când dsitrus aproape, fizicește, pe front, colaboratorii săi încercau să i-o ceară.

— „Intâi țara și apoi noi", le răspundea tuturora.

*

Mareșalul Averescu a trecut prin viață fără sgomot. Tăcut și grav. Nu a înțeles să-și trâmbițeze succesele, sau să ceară răsplata unei lupte, pe care a dus-o din pur idealism.

La fel de tăcut, la fel de grav, însă mulțumit că existența sa a putut insemna ceva pentru această țară, fiul necunoscutului învățător Averescu, din sudul Basarabiei, a pășit sper veșnicie.

Cu capul nins de curățenia unei lupte, el s'a înfrățit cu oțelul rece al tunului lângă care a stat tot timpul marelui război și în timp ce mărgăritarele văzduhului se împereceau cu cele de pe prichiciul genelor mulțimii, pleca să întâlnească pe toți acei ce-și așteptau „tătucul".

Batiste albe se îndreptau spre ochii năpădiți, torențial, de lacrimi, iar mareșalul Averescu le zâmbea tuturor din cosciugul în care era așezat, îmbrăcat în uniforma de rosior, brăzdată de brandembourgurile șnururilor pollycrome.

*

„Sosesc cocoarele, sosesc
De după deal de țințirim,
Iar anii trec,
Copii cresc,
Se schimbă tot ce-i omenesc
Și noi îmbătrânim".

Da, de undeva, de departe, cocorii durerii veneau să ne sfâșie sufletele, apoi plecau mai departe cu zâmbetul mareșalului.

Noi am rămas să îmbătrânim și să plecăm apoi la rându-ne, pentru a revedea pe toți acei, de cari, temporar, trebue să ne despărțim.

❖

Atunci când părăsea pentru ultima oară capitala țării, tineretul sportiv a ținut să aducă — în mase compacte — ultimul omagiu, marelui mareșal.

❖

Trenul dispărea ca un vis, ploaia își cernea mai departe melancolia, iar tineretul zâmbea trist, în timp ce pe obraz i se prelingea nevinovăția unor mărgăritare.

TOMA ALEXANDRESCU

Clasamentul fatal

ROMAN de ALFREDO BOGARDO

— „Ba da. Am văzut-o acum câteva minute când ieșea pe scara de serviciu a hotelului.

Mi-a spus chiar să înștiințez pe un oarecare doctor Ziori, care s'ar afla în vestibul, că dumneaei se duce la stadion pentru a urmări finala campionatului mondial de football, și că îl așteaptă acolo".

— „Da, adevărat ? — bâlbâi Ziori — Iată ce s'ar putea numi culmea neruşinării. Ei bine, curată obrăznicie, jur că n'o să vadă partida".

In acel moment auzi niște gemete înăbușite. Cotrobăi din nou camera, dar nu găsi nimic. Iată însă că gemetele se repetară. Veneau parcă din pat.

Comisarul se apropie și cu o mișcare energică, ridică pătura. Dedesubt, legat de mâini și de picioare, era cavalerul Ramponi.

— „Ce faceți dumneavoastră aici și care e persoana binecuvântată, care v'a legat ca pe un salam, cum sunteți?

Ramponi lăsă să înțeleagă că nu putea vorbi. Abia atunci, comisarul observat că are un căluș de cârpă și îi eliberă gura.

— „Ei bine, povestiți"...

— „Nu știu cum a fost... bâlbâi detectivul. Intrasem aici ca s'o întreb ceva pe domnișoara Quartara, când, din spate, cineva mi-a aplicat o lovitură puternică în ceafă. Și mi-am revenit adineauri în starea aceasta"...

Ziori devenise bănuitor.

— „Vă anunț că explicația dvs. e insuficientă și incomplectă. Apoi, mă grăbesc. Până una alta, veți rămâne legat aici, că doar nu o pieri lumea.

Scobor și voiu trimite un agent să vă deslege și să vă conducă la poliție, unde veți rămâne la dispoziția mea. Țin foarte mult să clarific rolul dvs. în această afacere".

Protestările și rugămintile detectivului particular au fost zadarnice.

Ziori eși imediat din cameră și pentru mai multă siguranță, încue ușa.

— „Și acum la Stadion, să apucăm pe scumpa noastră Ada", — după ce avu grijă să trimită un agent lui Ramponi.

O mașină, afară, la ușa hotelului, îl aștepta parcă.

Comisarul se urcă în ea și ordonă.

—„Imediat, la stadionul de football".

— „La ordinele dvs. dragă comisare" — îi răspunse o voce cunoscută.

Ziori îl fixă surprins și bâlbâi încremenit :

— „Dumneavoastră aici" ?

— „Da. Vă pare rău"?

In acelaș timp mașina se punea în mișcare. Doctorul Ziori avea dreptate să fie surprins. La volanul mașinei care îl ducea spre stadion, era Armando Morelli, care ar fi trebuit să se găsească în Anglia.

TOTUL SE EXPLICA

Comisarul nu a stat prea mult la îndoială asupra a ceeace avea de făcut. Scoase din buzunar noul său revolver — mic, dar nu mai puțin primejdios decât acela pe care Morelli îl aruncase, pentru a rugini, în apele lacului Como — și îi fixă în ceafa ziaristului.

— „Morelli", oprește imediat mașina, căci altfel trag".

Acesta răspunse printr'un hohot de râs ironic.

— „Domnule comisar, așa vă primiți prietenii ? Stați liniștit, și gândiți-vă că dacă mă scoateți din luptă, dumneavoastră va trebui să renunțați a mai cunoaște vreodată soluția misterului „clasamentului fatal".

— „Unde mă duceți ? Opriți, vă repet. Lăsați poveștiile".

— „Unde vă duc ? Acolo unde însăși dvs. o vroiați. La stadion".

Ziori aruncă o privire afară pe geam. In adevăr, drumul pe care îl urmau era acela al stadionului. Alte sute de mașini, aveau aceiaș direcțiune.

— „Opriți imediat. Vă repet pentru ultima dată".

— „Incă două sute de metri domnule comisar și vom ajunge".

Dealtfel, puțin mai departe, apărea impozantă, intrarea stadionului.

Mașina se opri tocmai înaintea casei de bilete și Morelli sări afară din mașină, ca un strengar, pentru a deschide ușa cu ceremonie.

Ziori scoboră negru de mânie, ținând încă revolverul în pumn și puse mâna pe umărul ziaristului.

— „Morelli, vă declar arestat".

— „Cum doriți domnule comisar. Dar îngăduiți-mi să asist la match, stând lângă dvs. Și apoi, duceți-mă unde vreți.

Și iată, vă promit solemn, că până diseară veți afla întreg adevărul dela mine, dacă nu veți face greșeala de a mai aresta pe cineva".

— „Nu primesc condiții, răspunse Ziori morocănos. Și apoi, vinovatul cred că-l țin"...

Dar se lăsă condus de ziarist în interiorul stadionului.

(Va urma)

SPECTACOLE

ARO: O fetiță delicioasă, jurnal și complectare.
SCALA: Casa din Malta și jurnal Paramount.
CAPITOL (sală și grădină): Stan și Bran alpiniști, jurnal și completare.
CARLTON : Leopardul Suzanei, Jurnal nou, Fox.
SELECT : Fata ce-mi place.
TRIANON: Șobolanul; jurnal Paramount.
A. R. P. A. : Submarinul D. 1, jurnal și complectare.
FEMINA: Revista revistelor și jurnal Paramount.
REGAL: Tura, zeița junglei și jurnal Paramount.
PALACE BULEVARD : Sângele negru, jurnal și completare.
ROXY: Stan și Bran alipiniști, jurnal și completare.
ELYSEE : Șobolanul; jurnal Paramount.
FORUM : Căsnicia d-rului Allan și A doua lună de miere.
CORSO: Ultimul atac, jurnal și completare; Revista : Corso revizuește (la orele 8 și 10½).
AIDA : Tragedia unei generații și jurnalul unei fete de pension.
ATENEUL TEI : Abuz de încredere și Floarea de ghiață.
ATENEUL M. EMINESCU : Tovarăși de suferință, Colierul Blestemat și Funeraliile Reginei.
ASTRA : Paris și Casa strigoilor.
AMERICAN : Proscrisul și Fete de măritat.
BARCELONA : Călătorie suspectă, Cântecul libertății și artiști.
CARMEN (Calea Dudești 169) : Grandoare, Patrula de noapte și 2 comedii cu Micki Maus.
CITY : S'a născut un imperiu și Valsul șampaniei.
COTROCENI : Uraganul și Greșeli ce nu pot fi ertate.
DACIA : Frații Ritz șomeri și Mesagerul.
DIANA : O crimă pe Broadway și Stan și Bran la Hollywood.
DOINA : Legiunea africană și Școala bărbaților.
EDISON : Testamentul Misterios, Eroii Siberiei și artiști.
FRANCLIN : Curierul din Lyon și Căpitanii curagioși.
FILANTROPIA: Tarantela și Dèdé.
FLORIDA : Scipio africanul și Casparone.
GLORIA : Irine, Saly și Mary și Clubul zăpăciților.
ILEANA : Copii părăsiți și Cei 3 sportivi.
LILLY : Prinț și cerșetor și Drumul spre frontieră.
LOLICA : Scipio africanul și Suflete împietrite.
LIA : Nostalgie și Valea blestemată.
LIZEANU : Gentleman după miezul nopții și Aventură în Manhatan.
LUCIFER : Furtună în Maroc și Țara fără legi.
MODEL : Căpitanii curagioși și Revoltă în China.
MILANO : Aventură în Paris și Heidl, fetița munților.
„MARNA": Proscrisul, Fete de măritat și artiști.

Prima zi a campionatului de hand-ball

VIFORUL DACIA—V. S. C.

Pe Velodrom va avea loc azi după amiază matchul oficial de hand-ball dintre Viforul—Dacia și V. S. C.

Favoritul întâlnirei este indiscutabil Viforul Dacia care, chiar dacă va prezenta o echipă mai slabă, va învinge ușor V. S. C.

C. F. R. — TURNVEREIN

A doua întâlnire și cea mai importantă, din prima zi a campionatului regional, va avea loc mâine Duminică dimineața la ora 9,45, pe stadionul Giulești.

Acest match va fi o frumoasă întâlnire între cele două puternice echipe, ce practică un joc foarte agreabil.

Atât feroviarii cât și Turnverein vor căuta să arunce în luptă cel mai bun efectiv ce-l posedă, spre a-și adjudeca victoria.

Balanța victoriei atârnă în mod egal de ambele părți, așa că nu se poate preciza cine va câștiga.

In tot cazul, este de prevăzut că această întâlnire, va fi una din cele mai frumoase din campionatul actual.

Partida va începe la ora 9,45 și va fi condusă de d. Gh. Maxim.